

# РЕШЕНИЕ

№ 33032

гр. София, 09.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ:** Пламен Панайотов  
Елеонора Попова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7377** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Експрес Хранс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв.К. М., срещу Решение № 1304/07.04.2025г., постановено по НАХД 17573/24г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 107-ти състав, с което е потвърдено НП № 23-2400488/11.11.2024г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда-Софийска област“, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение, като постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Конкретно се излагат подробни доводи за отказа на първоинстанционния съд да допусне до разпит трима свидетели, поискани да бъдат разпитани от страна на дружеството жалбоподател, което е довело до ограничаване на процесуалните права на наказаното лице. Освен това, поддържа и всички правни аргументи и съображения, изложени в жалбата пред СРС, а именно незаконосъобразност и неправилност на издаденото НП, поддържа се, че нарушение не е извършено, изложени аргументи за допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като липсва описание на факти от състава на нарушението, както и нарушение на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Иска се отмяна на решението и връщане на делото на друг състав на районния съд за ново разглеждане с указания за правилно

приложение на закона и събиране на всички относими гласни доказателства, в условия на алтернативност-отмяна решението, респ. отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. П., която поддържа жалбата на основания, изложени в нея.

Ответникът – Директор на Дирекция “Инспекция по труда” – С. област, представлява се от юрк. И., който оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № 23-2400488/11.11.2024г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” – С. област, с което на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. Дружеството е санкционирано за това, че в качеството си на работодател не е изпълнило предписание №10 дадено в протокол за извършена проверка № ПР2344892/05.01.2024г., а именно: „Работодателят да установи в Правилника за вътрешния трудов ред разпределението на работното време за работещите при условията на непълно работно време, съгласно разпоредбата на чл. 139, ал.1 от КТ“. Срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл на 15.01.2024г., като въпреки този срок, към момента на проверката на 15.08.2024г. даденото задължително предписание все още не било изпълнено.

За да постанови обжалваното решение СРС е установил следната фактическа обстановка: по отношение на работодателя „Експрес Хранс“ ЕООД е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство. На 15.08.2024г. контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ са извършили проверка на място в обект на контрол - заведение за бързо хранене, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Експрес Хранс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Проверката е продължила по документи на 22.08.2024г. и 11.09.2024г. в сградата на Д“ИТ Софийска област“. Обект на проверката е изпълнение на предписания, дадени с протокол № ПР2344892, връчен на 05.01.2024г. С протокол № ПР2344892 са дадени предписания, сред които и задължително предписание № 10 със следното съдържание: „Работодателят да установи в Правилника за вътрешния трудов ред разпределението на работното време за работещите при условията на непълно работно време съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 138, ал. 1 от Кодекса на труда.“ Срокът на предписанието е изтекъл на 15.01.2024г. Видно от предварителен график за месец август 2024г. работещите в дружеството К. Д. К., Р. Й. Д. и А. С. М. полагат труд при условията на непълно работно време- четиричасов работен ден. При проверката е представен утвърден от управителя на дружеството правилник за

вътрешния трудов ред на „Експрес Хранс“ ЕООД в сила от 01.11.2023г., в който не е определено разпределението на работното време за работещите на четиричасов работен ден. До приключване на проверката от работодателя не са представени на контролните органи документи, удостоверяващи, че „Експрес Хранс“ ЕООД в качеството на работодател е изпълнило задължителното за изпълнение предписание.

Връчена е покана на работодателя „Експрес Хранс“ ЕООД упълномощено лице да се яви за съставяне на АУАН. На 11.09.2024г. свидетелката Ц. И. К. съставила на „Експрес Хранс“ ЕООД АУАН № 23-2400488/11.09.24г. за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ, извършено на 16.01.2024г. АУАН е връчен на същата дата на управителя на дружеството В. В..

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя при същото словесно описание и правна квалификация на нарушението е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лв.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Приел е също, че при описанието на нарушението в АУАН и НП са посочени всички елементи от състава на нарушението. Както в АУАН, така и в НП се твърди, че неизпълненото предписание е под № 10, като съдържанието му е подробно описано - изрично е посочено, че противоправното бездействие на жалбоподателя се изразява в неустановяване в правилника за вътрешния трудов ред на разпределението на работното време за работещите при условията на непълно работно време. Посочен е и срокът за изпълнение на предписанието.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП от решаващия състав е прието, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл.415, ал.1 КТ, тъй като със своето бездействие не е изпълнило задължително предписание на ДИТ - Софийска област, дадено под №10 в протокол за извършена проверка № ПР2344892/05.01.2024г. в указания срок – до 15.01.2024г., както и към датата на последващата проверка – 15.08.2024г. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в размер малко над минимално предвидения в разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ, но с оглед обществената опасност на нарушението съдът е преценил да не го редуцира. СРС е приел, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, доколкото нарушението на чл. 415, ал. 1 КТ разкрива типичната за този вид административни нарушения обществена опасност и не може да се определи като маловажен случай. Въззивният съд е разгледал и обсъдил възраженията на дружеството, противно на въведените с касационната жалба такива. По тези съображения, подробно мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е потвърдил процесното НП.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществени, които да водят до отмяна на атакуваното НП. Обосновани със събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства са и изводите за безспорна установеност на фактическите констатации, посочени в АУАН и в НП.

Споделят се и изведените правни изводи по съществото на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл. 415, ал. 1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение,

при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно. Санкцията е наложена в размер, близо до предвидения в закона минимален такъв, поради което не може да се прецени като явно несправедлива. Същата не може да бъде намалявана под предвидения в закона минимум, освен в случаите на маловажно нарушение в хипотезата на чл.415в, ал.1 КТ. Т. правило в процесния случай не е налице, тъй като нарушението не е отстранено веднага след установяването му. Нарушението е установено на 05.01.2024г., като на дружеството- касатор е дадена възможност да изпълни указанията до 15.01.2024г. В случая, при извършената последваща проверка на 15.08.2024г. е констатирано, че същите не са изпълнени и към тази дата.

Неотносими към спора са възраженията, направени в касационната жалба, с препратка от жалбата пред районния съд, относно датите на издаване на АУАН и НП и датата на изпълнение на предписанията. Относим в случая е фактът, че има издадено предписание, което не е изпълнено и не се твърди от санкционираното дружество, да е изпълнено към датата на извършената проверка– 18.08.2024г. Нарушението, за което дружеството е санкционирано, се изразява в неизпълнение на предписание на контролен орган, дружеството установи в Правилника за вътрешния трудов ред разпределението на работното време за работещите при условията на непълно работно време съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 138, ал. 1 от Кодекса на труда. Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП, правилно прието от въззивния съд за законосъобразно издадено.

По отношение на основното възражение, наведено в касационната жалба за недопускане на свидетели в производството пред районния, настоящата инстанция намира същото за неоснователно. Това е така, доколкото предмет на оспорване е дали предписанието, дадено от контролните органи е изпълнено към 15.01.2024г. По делото не са налични доказателства и не е представен Правилник за вътрешния ред, в който да е установено разпределението на работното време за работещите при условия на непълно работно време, нито към датата на указания срок, нито към датата на последващата проверка.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юриконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 130 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1304/07.04.2025г., постановено по НАХД 17573/24г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 107-ти състав.

ОСЪЖДА „Експрес Хранс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ разноски за юриконсултско възнаграждение в размер на 130 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: